

Diumenge 18 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (Jn 6,24-35): En aquell temps, quan la gent s'adonà que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, van pujar a les barques i se n'anaren a Cafarnaüm a buscar Jesús. Així que el trobaren a l'altra banda del llac, li van preguntar: «Rabí, quan has arribat?». Jesús prengué la paraula i els digué: «Us ho ben asseguro: vosaltres no em busqueu perquè heu vist senyals prodigiosos, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat saciats. Però no us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dóna vida eterna. I el Fill de l'home us donarà aquest aliment, perquè Déu, el Pare, l'ha acreditat amb el seu segell».

Els li preguntaren: «Com hem d'actuar per a fer les obres de Déu?». Jesús els respongué: «L'obra que Déu vol és aquesta: que cregueu en aquell que Ell ha enviat». Li replicaren: «I tu, quin senyal prodigiós realitzes, perquè el vegem i et creguem? Què pots fer? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Escriptura: 'Els donà pa del cel per aliment'». Llavors Jesús els respongué: «Us ho ben asseguro: no és Moisès qui us ha donat el pa del cel; és el meu Pare qui us dóna l'autèntic pa del cel. El pa de Déu és el que baixa del cel i dóna vida al món. Ells li demanen: «Senyor, dóna'ns sempre pa d'aquest». Jesús els diu: «Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set».

«'Senyor, dóna'ns sempre pa d'aquest'. 'Jo sóc el pa de vida'»

Mn. Joaquim FONT i Gassol
(Igalada, Barcelona, Espanya)

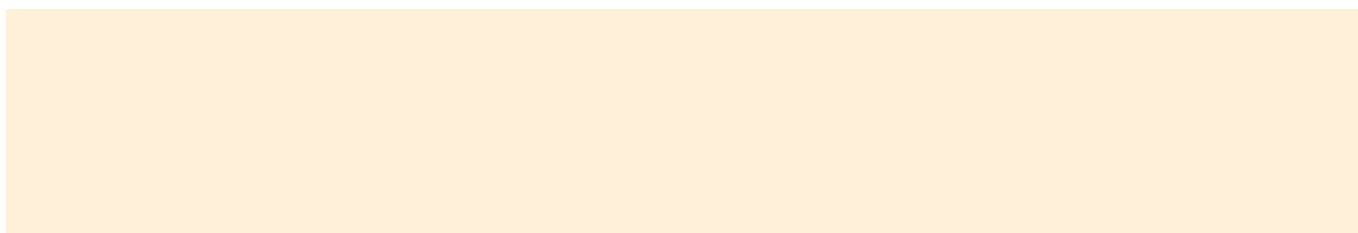
Avui veiem diferents actituds en les persones que busquen Jesús: uns han menjat el pa material, d'altres demanen un signe quan el Senyor n'acaba de fer un de molt gros, uns altres han corregut molt per trobar-lo i de bona fe fan —podríem dir— una comunió espiritual: «Senyor, dóna'ns sempre pa d'aquest» (Jn 6,34).

Jesús devia estar molt content de l'esforç per buscar-lo i seguir-lo. Els premia de diverses maneres: a tothom alligona. A uns els diu: «No us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dóna vida eterna» (Jn 6,27). Els qui demanen: «¿Com hem d'actuar per a fer les obres de Déu?» (Jn 6,28) tindran un consell concret en aquella sinagoga de Cafarnaüm, on el Senyor fa la promesa de la Sagrada Comunió: «Creieu».

Tu i jo, que intentem posar-nos dins de les planes d'aquest Evangeli, hi trobem reflectida la nostra actitud? A nosaltres, que volem reviure l'escena, quines expressions ens punxen més? Posem l'esforç per buscar-lo corrents després de tantes gràcies, doctrina, exemples i lliçons que hem rebut? Sabem fer una bona comunió espiritual: 'Senyor doneu-nos sempre d'aquest pa, que calma tota la fam que puguem tenir'?

La millor drecera per a trobar Jesús és anar a Maria. Ella és la Mare de Família que llesca el pa blanc per als fills en l'escalf de la casa pairal. La Mare de l'Església que vol alimentar els fills perquè creixin, tinguin forces, estiguin contents, facin un treball sant i siguin comunicatius. Sant Ambròs, en el seu tractat sobre els misteris, escriu: «I el sagrament que realitzem és el cos procedent de la Verge Maria. És que pots demanar aquí l'ordre de la natura en el cos de Crist, si el mateix Jesús nasqué de Maria per damunt de les lleis naturals?».

L'Església, mare i mestra, ens ensenya que la Sagrada Eucaristia és «sagrament de pietat, senyal d'unitat, lligam de caritat, convit Pasqual, en el qual es rep el Crist, l'ànima s'omple de gràcia i se'ns dóna penyora de la glòria futura» (Concili Vaticà II).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Va descendir per a mi del cel aquell pa de Déu, que dóna vida a aquest món. Aquest és el pa de vida: i el qui menja la vida no pot morir. Com pot morir qui s'alimenta de la vida?» (Sant Ambrós de Milà)

-

«Quina gran dignitat se'ns ha donat! El Fill de Déu se'ns dóna en el Santíssim Sagrament del seu Cos i de la seva Sang. Com de infinitament gran és la magnanimitat de Déu!» (Sant Joan Pau II)

-

«El Crist mateix es declara marcat amb el segell del seu Pare (cf. Jn 6,27). També el cristià és marcat amb un segell (...). Aquest segell de l'Esperit Sant marca la pertinença total al Crist, la disposició al seu servei per sempre (...).» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.296)